

Lys og Liv

Utgitt av Det teologiske Menighetsfakultet • Nr. 1 februar 1999 • 65 årg.

- **Myter om MF må erstattes med møter!**

side 2-3

- **Studenter jobber for presteskole i Tanzania**

side 6-7

- **Det store doktorgradsslippet**

side 8-9

Lars Østnor, ny dekanus:

Viktig å få tatt liv av alle mytene

Professor Lars Østnor (59) er MFs nye dekanus for de kommende tre år. Torleiv Austad overlot stafettpippen og et ryddet dekanus-kontor til Østnor ved nyttårstider. En av de første oppgavene Østnor fikk, var å holde talen ved semesteråpningen. Han er også godt forberedt til spørsmålene fra Lys og Liv.

Av Jon-Geir Dittmann

– Hvorfor valgte du å si ja til å bli ny dekanus for kommende tre års periode?

– Jeg ønsket å stille meg til disposisjon hvis jeg ble forespurt. Jeg har lang fartstid her på MF og kjenner fakultetet godt. Jeg ser på meg selv som en rimelig ryddig administrator, selv om kontoret mitt ikke ser sånn ut. Men jeg sa også ja fordi jeg tror jeg har noe å tilføre MF ved å være dekanus.

– Hva slags tanker har du om dekanusrollen, og hvilke utfordringer blir de viktigste for deg å gå inn i som dekanus?

– Dekanus skal være en teamleder som skal bidra til at fakultetets lærere utgjør et godt og kreativt arbeidsfellesskap gjennom arbeid med undervisning, forskning og studentkontakt. Skal lærerne få muligheter til å gjøre sitt beste, så forutsetter det at de er verdsatt, og får oppmuntring og impulser. Her har dekanus en nøkkelrolle.

Bildetekst forsideside:

Den nye lysgloben blir flittig brukt i andaktslivet på MF:

Fra venstre: Studentprest Cecilie Jørgensen Strømmen, studentene Karl Olav Skilbrei, Marita Deila og studentprest Sverre Bang.

Foto: Marianne Torp.

En viktig utfordring blir å jobbe for et bredt fellesskap mellom lærere/ansatte og studentene, ikke bare faglig, men også menneskelig og kristelig. Dermed vil jeg jobbe for å iverksette den nye studieordningen for teologistudiet og for hovedfaget. Jeg er opptatt av at studiet skal utløse større studieglede og gi kvalitet og variasjon i yrkesforberedelsen.

– Jeg er også veldig opptatt av å erstatte alle mytene om MF med møter. MF har ofte blitt handikappet på grunn av alle mytene som svever rundt i kirke og samfunn om MF som er sneversynt, stakk konservativ, kvinnekriminerende, lite nyttenkende osv. Dette må vi torpedere ved at fakultetets folk møter mennesker og institusjoner ansikt til ansikt.

– Tallet på teologistudenter er rekordlavt, for tiden 163 totalt. Hva mener du bør gjøres for å øke dette tallet.

– Vi er allerede igang med et omfattende rekrutteringsprosjekt som har mange konkrete tiltak for å øke tallet. Blant annet er det viktig at vi samarbeider tett med de kristne ungdomsorganisasjonene. Vi har søkt Kirkerådet om midler fra Særfond II, og venter spent på svar derfra. Presteforeningen er også en viktig samarbeidspartner. På Kirkemøtet sist høst ble det foreslått at alle norske me-

nigheter skulle få i oppgave å levere minst en student i de nærmeste tre år som skulle bli prest, kateket eller diakon. Poenget er at vi må få en tenkning nedefra når det gjelder ansvaret for rekruttering.

– Mange mener at TF og MF er blitt for like rent teologisk. Undersøkelser tyder på at det ofte er tilfældigheter som avgjør om en student havner her eller der. Hvilken posisjon mener du vårt fakultet bør ha i det teologisk-keirkelige landskap i årene som kommer?

– Vi har i dag tre likeverdige teologiske fakulteter; MF, TF og Misjonshøgskolen. Det er bare et overflatisk blikk som sier at de ligner hverandre. Mellom MF og TF er det flere forskjeller i teologisk ståsted. Det er lettest å se det i bibelsyn og kirkesyn. TF og MF er ulike i spørsmålet om bibelmaterialets relevans og autoritet i konkrete etiske spørsmål (jfr. homofilisaken). Når det gjelder kirkesynet, så er det lett å se at TF i for liten grad legger vekt på kirkenes karakter av de troendes samfunn, av personer som tror. Slagordet om den åpne folkekirke blir lett en kirke uten guly, vegger og tak.

– Jeg vil legge vekt på at MF må forstå seg som hjelper for lokalmenighetene. Vi vil bidra til å gi dem kvalifiserte, tydelige og misjonerende tjenere. MF vil fortsatt ha en viktig funksjon i å bidra med kompetente ledere til kirkelige råd og utvalg. Nylig ble f.eks. Tormod Engelsen valgt til ny leder i Mellomkirkelig Råd. At to av våre professorer ble biskoper i løpet av -98, forteller jo

om MF!

også en del om at vi står sentralt i kirkebildet. Videre skal vi fortsatt være en viktig høringsinstans både for kirkelige og politiske myndigheter i viktige saker.

– Mange studenter opplever at lærerne på MF er for opptatt av egen forskerkarriere, og for lite nærværende i undervisningen og i studentenes liv. Er det noe i denne kritikken?

– Blant lærerne våre er det naturligvis forskjeller når det gjelder interesser og ferdigheter. Vi må gi lærerstaben muligheter for å utfolde seg i tråd med det. Samtidig er det klart at det på en høyskole på universitetsnivå er en fristelse å prioritere det som gir status. Undervisning gir ikke status på samme måte som forskningsprosjekter.

– Det er viktig med de personlige relasjonene mellom studenter og lærere. Jeg husker fra min egen studietid at vi ble sterkt influert av de lærerne som vi kunne diskutere med over matpakka. Jeg vil støtte opp om tiltaket med kontaktgrupper mellom lærere og studenter. Dette er et samtaleforum hvor studenter samles sammen med en lærer for å ta opp spørsmål om forholdet mellom faget en studerer og sin egen kristne tro. Men jeg er også opptatt av de uformelle møtestedene. Jeg håper at flere lærere vil bli flinkere til å spise matpakka si sammen med studentene i kantina. Det må bli helt naturlig å diskutere dagens medieoppslag eller spørsmål fra den teologiske debatt med en av lærerne.

– Nytt MF ble lansert for fire år siden. For tiden har vi ingen tomt en

Foto: Marianne Torp

gang. Har du fortsatt tro på at det blir flytting til nytt bygg, eller bør vi satse på å være her vi er?

– Jeg tror både på ny tomt og nytt bygg, men vi flytter ikke til hva som helst. Nytt MF må ligge sentralt, i et rolig strøk med gode kommunikasjoner og i rimelig nærhet av Universitetet. Et nytt bygg bør kunne bedre tjene vår funksjon som et teologisk fakultet. Da tenker jeg ikke minst rent estetisk. Jeg tror at et nytt bygg vil innebære en ny giv for fakultetet.

– Du har vært opptatt av medieetikken. Hva kan en teologisk fundert etikk tilføre dagens sensasjonshungrige og ofte brutale mediavirkelighet?

– I boka «Iva vil nyhetsmediene?» har jeg og Nils Terje Lunde påvist at norske medier har en godt utbygget etikk. Det som er mangelfullt er en avklaring av hvilke etiske mål og verdier som mediene vil bidra til å fremme. Vi har ønsket å bevisstgjøre mediene på deres fel-

les ansvar i samfunnet. Skal ha en kritisk funksjon overfor myndighetene f.eks, så forutsetter det at de har bestemte idealer de vil forsvare.

– Hva vil du si til en av våre mange givere som har støttet MF i mange år, men som nå på grunn av «teologisk utglidning» er i tvil om han eller hun skal fortsette å gi til MF?

– Da jeg vil jeg først si at det ikke har skjedd noen utglidning ved fakultetet. Det er klart at 40 lærere utgjør et større mangfold enn f.eks. da MF startet opp for 90 år siden med bare tre lærere. Men MF's lærere er fortsatt i sin undervisning forpliktet på Skriften og på den lutherske bekjennelse. Når det er sagt, så er det også rom for ulike syn i en del konkrete lærespørsmål. Homofilisaken er et eksempel på at MF har vært klare i sine uttalelser. Hvis man tenker strategier for kirken og for en sunn teologi, så vil det være viktig fortsatt å støtte MF!

Lys og Liv

Utgiver:

Det teologiske Menighetsfakultet

Ansvarlige redaktører:

Direktor Finn Olav Myhr
Dekanus Lars Ostnor

Redaktør:

Jon-Geir Dittmann

Redaksjonssekretær/fotograf:

Marianne Torp

Red. medlem:

Elin A. Græsli

Lys og Liv er informasjonsbladet til Det teologiske Menighetsfakultet. Bladet utkommer med 5 nummer årlig, og sendes til ledere for MF-foreningene, samtlige menighetsråd og alle navngitte bidragsytere. Alle som ønsker det, får bladet gratis tilsendt.

Ved kildeangivelse kan artikler fra Lys og Liv fritt gjengis.

Gaver til MF:

Alle gaver du gir til MF's arbeid kan du trekke fra på selvangivelsen i følge skattelovens paragraf 44.

Mottatte gaver innrapporteres til skattekontoret.

MF tilbyr følgende studier:

- Kristendoms-kunnskap grunnfag, mellomfag og hovedfag
 - Teologistudiet med praktisk-teologisk seminar
 - Kateketutdanning
 - Etter- og videreutdanning
- Ta kontakt med studieveilederne!

Besøksadr.: Gydas vei 4, Oslo

Postadr.: Postboks 5144

Majorstua, 0302 Oslo

Tlf.: 22 59 05 00. Fax.: 22 69 18 90

Fax til red.sekr/

informasjonsavd.: 22 59 05 01

Bankgiro: 6039.05.58409

Postgiro: 0801 5128780

Gratis produksjon: PDC Tangen

Opplag dette nr: 27 500

Neste nr. kommer mai -99

Større faglig selvstendighet for MF?

Regjeringen har varslet at den vil foreslå for Stortinget å endre Lov om eksamensrett for og tilskudd til private høyskoler (Privathøgskoleloven). Det springende punkt er spørsmålet om private høyskoler etter søknad skal kunne bli anerkjent på linje med tilsvarende statlige institusjoner og oppnå det som kalles institusjonsgodkjenning, for eksempel som vitenskapelig høyskole. Dermed dreier det seg om private høyskolars adgang til å fastsette egne studieplaner innenfor rammen av de fag, emner og utdanninger som institusjonen har fått godkjenning for.

For Det teologiske Menighetsfakultet er dette en viktig sak. Med den ordning som gjelder i dag, er det en omstendelig og utdrevende prosess å få departementets godkjenning for endringer i studieplanene. Dette inspirerer ikke akkurat til kontinuerlig fagutvikling og jevnlig fornyelse av de planene vi underviser etter. I enkelte tilfeller kan det også kjennes ydmykende å bli faglig vurdert av statlige institusjoner som «konkurrerer» om studenter i det samme marked.

Norgesnettrådet, som er rådgivende organ for regjeringen i universitets- og høyskolepolitiske spørsmål, avgav før jul en uttalelse til Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet i anledning arbeidet med revisjon av Privathøgskoleloven. I denne tilrådingen går rådet enstemmig inn for å åpne for at private høyskoler kan søke institusjonsgodkjenning som faglig jevn god med statlige institusjoner. Betingelsen er at de private høyskoler får styringsorganer i tråd med Lov om universiteter og høyskoler §6 (Styrets sammensetning). Ved disse institusjoner har styret et flertall av vitenskapelig tilsatte, enten alene eller sammen med studentrepresentantene. Det er styret som forvalter retten til å fastsette studieplaner. Skal private høyskoler oppnå institusjonsgodkjenning og rett til å fastsette egne studieplaner, vil de altså etter Norgesnettrådets vurdering måtte få en styresammensetning etter samme modell som ved de statlige institusjoner.

Jeg har ingen avgjørende innvending mot en endring av Privathøgskoleloven i den retning som her er antydnet. Hvis de politiske myndigheter følger Norgesnettrådets tilråding, vil Menighetsfakultetet måtte endre sine grunnregler for å oppnå den ønskelige institusjonsgodkjenning og faglige selvstendighet i spørsmålet om revisjon av studieplaner. Dette kan skje ved at Fakultetsrådet omdannes til et fakultetsstyre. I samsvar med Universitets- og høyskoleloven vil private høyskoler i sitt styre få representanter oppnevnt av departementet, men likevel slik at de vitenskapelig tilsatte ved institusjonen har flertall i styret, enten alene eller sammen med studentrepresentantene.

Med spenning ser vi fram til den bebudede endring av Privathøgskoleloven. Tilrådingen fra Norgesnettrådet er et konstruktivt innspill, som vitner om vilje til å gi private høyskoler større faglig selvstendighet innenfor godkjente rammer.

Torleiv Austerås
Torleiv Austerås

Om å falle på glattisen og andre steder

Jeg har svart mange ganger i det siste: «Jeg falt på isen.» Så hardt og brutalt at det ble beinbrudd av det, og her sitter jeg med armen i både gips og bind. Det er vondt og upraktisk. Men aldri så galt at det ikke er godt for noe; jeg slipper julevask og messingpuss og litt til, og det utløser mye omsorg hos folk rundt meg.

Som menneske vet jeg for øvrig mye om å falle, jeg faller rett som det er, jeg trenger ikke engang være ute på glattisen. Det hender jeg sitter trygt og godt på en stol ved et bord sammen andre mennesker idet jeg faller. For jeg ser dem ikke, jeg ser aller mest meg selv. Eller jeg gir etter for reklamepress med påfølgende grådighet og overforbruk i forhold til andre. Det handler uansett om å falle i synd.

Andre ganger faller jeg fordi jeg lar andre mennesker trække på meg. Da kan det hende jeg må ha litt hjelp til å reise meg opp igjen, særlig hvis det var litt sårt der fra før av. Dessuten har jeg opplevd nederlag. Drømmer og forventninger som ikke gikk i oppfyllelse.

Kristne faller, som alle andre mennesker, men vi vil ikke innrømme det. Av og til gjør vi strevsomt mye for å skjule våre fall. Så mye at våre fellesskap blir overflatiske, falske, hylklerske og fordømmende. På den andre siden er jeg glad for at ikke alle mine fall er like synlige som det som førte til min gipsede arm. Og heldigvis er ikke alle like smertefulle, for da hadde det også vært strevsomt å leve. For mange er det nettopp strevsomt, de mange fallene er både synlige og smertefulle, og fører til nye fall.

Jesus har også falt, og han falt dypest av alle, det går ikke an å falle lenger ned enn

ham. Men ikke nok med det: «Gud reiste Herren opp fra de døde, og ved sin kraft skal han også reise oss opp.» (1.Kor.6;14). Evangeliet vitner om at Jesus reiser mennesker opp. Han tilgir, lar oss starte på nytt, og tar oss inntil seg. Han vil lege de sårene som andre har påført oss, og la oss gå oppreist. En dag skal han også reise oss opp til et nytt liv.

Å være kristen er å våge å leve, selv om hjertet bli knust, og selv om drømmen aldri blir mer enn en drøm. Kari Bremnes oversetter 2. vers fra «The rose» av Amanda M Broom: «Den som aldri gir seg over/bo kan heller aldri fa/ Er du alt for redd for doden/ blir du redd for livet og.»

Jeg tror det er mye viktigere å ikke bli liggende der nede, som synder eller krenket, enn ikke å falle i det hele tatt. Den syndfrie tror jeg ikke fins. Det usarlige mennesket er ofte også kaldt. Poenget er å bli reist opp igjen, selv om det blir mange fall, til de vi er skapt som. Vi skulle kommunisere til hverandre som til små barn som stadig faller: «Opp igjen.» Å være kristen er å gå oppreist. Men å være kristen oppleves ofte som å leve vanskeligere enn andre. Ikke nok med at vi er mennesker; vi har bud og regler og så er vi syndere i tillegg. Jeg tror vi ofte føyer til ganske mange nye regler og idealer for å gjøre det ekstra vanskelig.

Noe vet jeg: Jeg har ikke vært på glattisen for siste gang i mitt liv.

Nina Kristine Glatved

Nina går på hovedfag og er nyvalgt studentrådsleder.

Vi takker for:

- fem nye stipendiatstillinger til MF
- at MF har mange støttepillere og forbedere

Vi ber for:

- rekrutteringen til teologistudiet og kateketutdanningen
- de nye studentene som begynte på MF etter nyttår (se side 14)
- Makumira-prosjektet og temadagen 15. mars
- Norge Rundt, første helgen i mars.

MF-studenter samler inn til preste

Sier du ordet «Makumira» til noen på MF, er sannsynligheten stor for at vedkommende skjønner hva du snakker om. Makumira er ikke navnet på en tropisk frukt, men på en lutherske presteskole i byen Arusha i Tanzania. Det er for øvrig den største lutherske presteskolen i hele Afrika med ca. 200 teologiske studenter. Mellom MF og Makumira Theological College utveksles det studenter. For tiden går det to tanzanianske preste-studenter på MF.

Av Jon-Geir Dittmann

Levestandarden er en helt annen enn her i landet, og skolen er i behov av bedre utstyr for å kunne drive sin virksomhet. Dette ønsker MF-studentene å gjøre noe med. I anledning av at Makumira fyller 50 år, har noen studenter tatt initiativ til en innsamlingsaksjon. Målet er å kunne overrekke 100.000 kroner.

– Jeg har selv studert på Makumira i et år, og kjenner derfor forholdene godt, forteller stud. theol. **Lars Erling Hovlid**. For å illustrere forskjellen på levestandarden i Tanzania og her, forteller han at de på skolen måtte leve tre måneder uten strøm. Etter mørkets frambrudd var det bare elektrisk lys fra kl. 2 til kl. 4 om natten. Da sto de fleste av studentene opp og leste i de to timene.

– Maten var også langt enklere. Det gikk mest på maisgrøt, bønner og noen små kjøttbiter. Selv tok jeg av 17 kilo der nede, forteller han. – Det trengte jeg nok uansett, men det viktigste

Engasjerte MF-studenter for Makumira-prosjektet. Fra venstre: Lars Erling Hovlid, William Waqo Bone Boru (Kenya), Asle Rossarvik, Inger Marie Andersen. Waqo Naomi Jillo står bak. Foto: Marianne Torp

var at jeg hadde et utrolig rikt år, og at jeg gjerne vil vise solidaritet med mine tanzanianske venner.

Midt i mars arrangerer innsamlingskomiteen et loppemarked og et lotteri. I den anledning ønsker de å få inn lopper. Helst små, men verdifulle ting, smiler Lars Erling. Han forteller at de

har fått inn 39.000 kroner allerede bl.a gjennom den sakalte Solidaritetstieren som betales over semesteravgiften.

...

De som ønsker å gi lopper kan levere det i Studentekspedisjonen (åpen mellom kl. 08.00 og 21.00) i 1. etasje på MF.

skole i Tanzania

La oss dele med kirken i det tropiske Afrika!

Innsamlingsaksjonen for Makumira er satt inn i en større sammenheng. Hele MF vil dette semesteret ha et gjennomgående tema, nemlig «Sharing with the Church in Tropical Africa» (La oss dele med kirken i det tropiske Afrika). Det toppe seg med egen temadag på MF 15. mars.

– I bunnen ligger tanken om et likeverdig partnerskap mellom våre to kirker, forteller professor **Tormod Engelsen**. – Vi vil dele med hverandre av våre ressurser, både de økonomiske/materielle og de åndelige. Dette kommer til uttrykk ikke bare gjennom innsamlingsaksjonen, men også gjennom en egen temadag 15. mars som er åpen for alle. Vi får besøk av en fremtredende afrikansk, luthersk teolog, Wilson B. Niwagila, som frem til årsskiftet var rektor nettopp ved Makumira, og som nå er sekretær for evangelisering i den evangeliske kirke i Tyskland. Hans tema er «Doing theology in an African context». Det vet jeg blir veldig spennende, lover Engelsen, og skyter inn:

– I.aman. Knut Holter ved Misjonshøgskolen skal snakke om «Reading the Bible in an African context». Vi har mye å lære av deres måte å lese og anvende Bibelmaterialet på! Holter er ekspert på dette feltet. Det blir også flere seminarer ledet av bl.a. Line Onsrud, Jan Opsahl og Marianne Skjørtnes.

I februar blir det arrangert en egen misjonsuke. Det er også meningen at andakts- og gudstjenestelivet vil bli preget av dette. Semesteret begynte i hvert fall i god internasjonal ånd med en feiende flott og fargerik åpningsgudstjeneste der de fleste av våre utenlandske studenter deltok aktivt.

20 MF-kateketer på ett Brett

Tre av MF-kateketene samlet hos Marit Rypdal, fra venstre: Odd Saltbones, Ralingen, Aud Marie Danielsen, Sandar og Kristine Åksøy Alveng.

Nylig var kateketer fra hele østlandsområdet invitert til en flott mottakelse hjemme hos studieinspektør Marit Rypdal.

Her fikk ca. 20 kateketer møte nyutdannede såvel som godt erfarne kolleger. Til sammen avspeilet vi at vår profesjon i kirkestabene er fargerik og svært allsidig.

Med basis i kristendom og pedagogikk og kateketiske fag, tar kateketene med seg tilleggskompetanse innenfor idrett, musikk, kommunikasjon, mediefag og andre estetiske fag. Dette kommer menighetene til gode i form av tilbud som kan tilpasses lokale behov.

Marit Rypdal oppsummerte sine erfaringer og visjoner med kateketstudiets mangeårige tilbud på MF.

Dåp- og konfirmasjonsplanen, det nye KRL-faget i skolen og ledermangel tilsier vår fortsatte berettigelse i Den norske kirke og i organisasjonene. Eterspørselen er større enn vi kan fylle. Mange menigheter har ledige kateketstillinger fordi det ikke er ledige kateketer å oppdrive!

MF har sin del av ansvaret for å fortsatt forbedre informasjon om og tilbud til kommende kateketstudenter.

Til slutt; en stor og varm takk til Marit Rypdal for hennes faglige dyktighet og personlige engasjement for kateketutdanning i Norge!

*Elisabeth Bjør Aasbo
Kateket i Tune, Østfold*

Stahet er viktig for å bli en

MF-lærerne Terje Stordalen og Vidar Haanes er begge nylig kreert som «doctores». De disputerte begge rett for jul, Terje på en avhandling i Det gamle testamente, og Vidar i faget kirkehistorie. De har fullført løpet etter den gamle ordningen for å tilegne seg doktorgraden, og reflekterer her over prosessen fram mot den ferdige graden.

Av Jon-Geir Dittmann

– Da mitt prosjekt fikk en ny kjøll i -93 kom først en veldig kreativ periode, forteller Terje. – Men så fulgte flere år med hardt arbeid og mye slit. Jeg har ikke selv vært stipendiat under arbeidet, men har arbeidet med avhandlingen samtidig med at jeg har hatt undervisningsplikter her på MF. I perioder har det vært tøft, og familien min har måttet betale noe av prisen fordi jeg ikke har kunnet være så mye sammen med dem som jeg ellers ville vært.

– Jeg kjenner igjen det Terje sier om slitet, sier Vidar. Du beveger deg gjennom ulike faser. Jeg for min del har forsøkt å arbeide jevnt og trutt og ikke ta kveldene i bruk før helt mot slutten. Det er klart det hele blir mer effektivt når du kan konsentrere deg helt og fullt om forskningsprosjektet, men arbeidet med avhandlingen har vært like fruktbart mens jeg har vært lektor og amanuensis. Selv om undervisning og studentkontakt krever tid, så mener jeg at det også har vært med på å modne meg som teolog og forsker.

Doktorandene fotografert sammen med dekanus og sine respektive opponenter. Øverste bilde, fra v: Stig Norin, Uppsala (1. opponent), Terje Stordalen, Arvid Tångberg (medlem av komiteen som også opponerte ex. auditorio), Hans Barstad (2. opponent), og Torleiv Austad som ledet begge disputasene. Torleif Elgvin opponerte ex. auditorio. Nederste bilde, fra v: Vidar Haanes, Rune Slagstad (2. opponent), Torleiv Austad og Torsstein Jørgensen (1. opponent). Bernt Oftestad (medlem av komiteen) og Andreas Aarflot opponerte ex. auditorio. Begge fotos: Marianne Tørp

– Er det ensomt å holde på med et doktorgradsarbeide over så mange år?

– Ja, svarer begge. De er enige om at det er mye stahet som skal til for å komme i mål, og at nettopp det er en viktig egen-skap for å bli en god forsker. I den nye ordningen får man forskeropplæring og organisert

veiledning som gir deg både et fellesskap med andre likesinnede og et klarere korrektiv underveis. Men en ulempe er at det blir mindre tid til modning og refleksjon.

Begge mener at 4 års arbeid med avhandlingen som det legges opp til i den nye ordningen

god forsker i teologi

kan være for kort, i hvert fall for historiske og bibelfaglige avhandlinger. – Det tar mye tid bare å få oversikt over materialet, sier Terje. – Jeg er uansett glad for at jeg brukte såpass mye tid på min avhandling.

– I den gamle ordningen har vel doktoravhandlingen vært betraktet som et livsverk, et slags «opus magnum» på høyden av karrieren, forteller Vidar. – Den nye ordningen er mer en slags svenneprøve ved begynnelsen av en forskerkarriere. Man får nok hjelp av veileder til å komme videre i avhandlingsarbeidet, men den viktigste jobben må man gjøre selv. Doktor-

anden vil etterhvert overgå veilederen i kunnskap på det temaet han eller hun jobber med.

– *Var dere trygge på at avhandlingen ville passere nåloyet da dere leverte den fra dere?*

– Nei, svarer begge. – Vi trodde det ville gå, men usikkerheten måtte vi leve med helt til bedømmelseskomiteen hadde levert sin innstilling. En stor lettelse var det da den positive meldingen kom fra komiteen.

– *Og da gjensto bare selve disputasen?*

– Det er ikke noe «bare», skyter Vidar inn. – Du skal forberede deg på to prøveforelesninger. Den ene av dem får du

først oppgitt temaet til 14 dager før. Samtidig skal du forberede deg til å forsvare avhandlingen. Alt dette krever intens planlegging. Selv om denne forberedelsestiden var tøff, så opplevde jeg prøveforelesningene og selve disputasen som en fin avslutning på en lang prosess.

– Under prøveforelesningene skal du vise hva du kan om et tema på svært begrenset tid, sier Terje. – Selv var jeg veldig sliten under prøveforelesningene. Jeg hadde jobbet for hardt og fikk ikke tid til nødvendig opplading. Da disputasen kom igang dagen etter følte jeg meg i bedre form. Det var deilig omsider å få kom-

(forts. side 10) ▶

Det store «doktor-slippet»

Hosten -98 og vinteren -99 vil gå over i MF-historien som «epoken for det store doktor-slippet». Hvis vi inkluderer første halvdel av januar i -99, så ble det avholdt hele fem doktordisputaser på like mange måneder.

Stephanie Dietrich, Ulla Schmidt, Terje Stordalen, Vidar Haanes og Karl William Weyde har i tur og orden «disputert» som det heter i den akademiske språkverden.

Når vi samtidig sier at MF har tildelt 12 doktorgrader totalt siden institusjonen fikk rett til å tildele denne graden i 1990, så forteller det ganske mye om at MF i host kom inn i en «doktor-stim».

– Helt tilfeldig er det ikke at det ble så mange nå, forteller forskningsleder **Nils Aksel Rosæg**.

– Det går et viktig skille mellom den gamle og den nye doktorgradsordningen. Det innebærer at det var en frist sist høst for å levere inn en avhandling som skulle prøves etter den

gamle ordningen. Mange av doktorandene hadde holdt på med sine prosjekter i en årrekke, og ønsket naturligvis å bli ferdige i tide.

– Forskjellen mellom den gamle og den nye ordningen er at mens den gamle ordningen la opp til at man arbeidet på egen hånd med sin avhandling, så gir den nye ordningen organisert veiledning og forskeropplæring. Man innrulleres i et doktorgradsprogram. Hver enkelt deltar i ulike vitenskapseminarer sammen med andre som er blitt opptatt i doktorgradsprogrammet. Her får man anledning til å legge fram biter av sin avhandling til diskusjon og vurdering. En veileder-kontrakt gjør at man nå har krav på veiledning og oppfølging. Dette er helt klart med på å gjøre doktorgraden lettere tilgjengelig og øke gjennomstrømningen. Nå er det en klar målsetting at avhandlingen blir ferdig på kortere tid. For tiden er det hele 36 personer som er innrullert i MFs doktorgradsprogram. Over halvparten av disse er til daglig tilknyttet andre institusjoner.

me i gang, og det var interessant og morsomt faglig sett. Da det hele var over ble det en lett stemning. Doktormiddagen var virkelig bra.

– *Hva betyr det for miljøet her på MF at doktordisputaser finner sted her?*

Begge er enige om at det betyr veldig mye. – Det er jo en anledning til å vise fram hva MF som forskningsinstitusjon står for, sier Terje. – I det nye utdanningssamfunnet som vokser frem er det utrolig viktig at vi på MF kan dokumentere våre kvalifikasjoner.

– Nå oppfattet nok mange av våre studenter og MFs venner at våre temaer om henholdsvis Edens have og presteutdannelsen var interessante, sier Vidar. Det store frammøtet tydet på det. For forskningsmiljøet på

MF har slike disputaser en viktig funksjon. De kan gi studenter lyst og mot til selv å gå løs på egne prosjekter.

På disputaser treffes folk både fra forskningsmiljøene, kirken og MF-venner generelt. Familiene til doktorandene møtte også opp, barna inkludert. Terje har fem barn og Vidar fire. Begge opplevde også at media var interessert i det som skjedde. Røyken og Hurums avis fulgte faktisk Terje tett på gjennom tre dager, og lagde en stor reportasje om deres sambygding som tok den teologiske doktorgraden.

– Jeg tror at slikt betyr en del for folks oppfatning av MF og for kirke- og menighetsliv lokalt, sier Terje.

Vidar, som kommer fra Kris-

tiansand, ble på sin side ble portrettert i Fædrelandsvennen.

Begge er lettet over å ha kommet igjennom, men stusser litt når folk spør: Hva skal du gjøre nå når du ikke har noen avhandling som skal leveres? Arbeidsdagen som lærere på MF krever sitt og er ikke akkurat noen 9–4 jobb.

– Jeg synes det skal bli deilig å ikke hele tiden ha avhandlingene i bakhodet uansett hva jeg gjør, ler Vidar.

– Noe av det mest slitsomme i denne perioden har vært å måtte prioritere så stramt, sier Terje. Nå skal det endelig bli litt lettere å ikke måtte si nei til så mye.

Lys og Liv takker for at begge prioriterte å la seg intervjuet!

MF drar ut til folket

MFs arbeid med å nå ut til unge mennesker som kan utfordres til kirkelig tjeneste er ekstra aktivt i vårsemesteret. I løpet av januar og februar skal vi her fra fakultetet være med på fire store «rekrutteringsmesser» – i Kristiansand, Bergen, Oslo og Trondheim.

Av Elin A. Grøslid

Her deltar vi med stand for å nå ut til flest mulig med brosjyrer og informasjon. Til disse messene blir alle elever i ungdomsskolen og i videregående skole invitert, og erfaringen tilsier at der er veldig mange som faktisk bruker dette for å finne ut av hva de skal gjøre videre.

I begynnelsen av mars arrangeres den årlige «Norge-Rundt»-aksjonen. I år besøker vi blant annet Lofoten, Stord/

Bømlo, Tune, Kråkerøy, Trondheim, Haugesund, Kristiansand, Stavanger, Bø, – alle disse stedene skal vi besøke de lokale menighetene og være med i stabsmøter og på gudstjenester. I tillegg vil vi være med på møter og ha timer i videregående skole. Der hvor det finnes folkehøyskoler eller bibelskoler i nærheten er besøk ved disse viktig å legge inn i programmet.

Erfaringen med disse besøkene rundt omkring i landet er positive for studentene her på fakultetet som får mulighet til å få ett glimt inn i en del av de menighetsansattes hverdag. Studentene blir utfordret til å delta aktivt med prekener, andakter, sang og musikk og informasjon fra fakultetet.

Ulike fora hvor det er mulighet for både informasjon, spørsmål, undring, dialog og diskusjon er en stadig viktigere del av

hverdagen her på MF. – Og studentene er interesserte og engasjerte – både i å forandre det de synes kan bli bedre her på fakultetet og å forberede seg best mulig til den hverdagen som venter dem ute i kirke-Norge.

Ny bok fra Harald Hegstad

Harald Hegstad, som er professor II (20 % stilling) ved MF, har nylig kommet ut med ny bok: «Kirke i forandring. Fellesskap, tilhørighet og mangfold i Den norske kirke», Luther Forlag 1999. I boka drofter han forholdet mellom den store majoritet av befolkningen som er medlem av folkekirken, og mindretallet av kirkemedlemmene som er aktive i menigheten.

Fem nye stipendiatstillinger er lyst ut

Av Jon-Geir Dittmann

Fra kommende høst har MF sannsynligvis fått utvidet lærerstaben med fem nye stipendiater. Bakgrunnen er at KUF-departementet har ønsket å styrke rekrutteringen av forskere til høyere utdanningsinstitusjoner. Universitetene fikk først sin tilleggsbevilgning til samme formål. Etter søknad fikk MF og Handelshøyskolen BI, som begge har rett til å tildele doktorgraden innenfor sine respektive fag, tildelt fem stipendiatstillinger hver.

– Dette er svært gledelig all den tid MF er i behov for rekruttering av nye lærer- og forskeremner, men pga økonomien har vi ikke kunnet øke tallet på stipendiater før nå, sier direktør **Finn Olav Myhre**, og fortsetter: – Hittil har vi selv finansiert våre stipendiatstillinger. Det er naturlig at en institusjon som tildeler doktorgraden nå får de offentlige stipendiatstillingene som universitetene har hatt lenge.

Midlene fra KUF gjør det mulig for MF å lønne disse fem på heltid i tre år. I tillegg blir det lagt inn et fjerde år som MF lønner av egne midler. Stipendiatene vil

da få ansvar for en del undervisning eller annet arbeid for fakultetet. På denne måten kan fem personer få finansiert sine doktorgradsprosjekter og bli tatt opp i MFs doktorgradsprogram samtidig som MF får dekket noe av sitt undervisningsbehov.

KUF-departementet forutsetter i sitt brev til institusjonene «at stipendiene benyttes for å bedre rekrutteringen av vitenskapelig personale til fagområder hvor det forventes et særskilt personalbehov som følge av naturlig avgang, og at rekrutteringen av kvinner til fagområder med lav kvinneandel i vitenskapelige stillinger prioriteres».

– En av stillingene vil bli prioritert for religionsvitenskap, med vekt på Islam eller andre større levende religioner, sier **Nils Aksel Rosag**. Vi har også flere andre fagområder vi burde ha dekket, bl.a ønsker vi en stipendiat i praktisk teologi hvor vi ikke har hatt noen stipendiat noen gang. For øvrig er vi spent på prosjektbeskrivelsene som er lagt ved søknadene.

– *Hvem kan søke på disse stillingene?*

– Det er i første rekke tenkt på personer som har cand.theol. eksamen, eller cand.philol. med hovedfag i kristendomskunnskap, og som har nye forskningsprosjekter som de ønsker å drive fram til doktorgraden. Innenfor praktisk teologi er det dessuten et krav at de har noe yrkeserfaring. Vi håper på et bredt tilfang av søkere og spennende prosjektbeskrivelser, slutter forskningsleder **Nils Aksel Rosag**.

Søknadsfristen er 1. februar '99.

Ny kateketlærer ansatt

Styret ved MF har kalt og tilsatt kateket **Kristine Aksoy Alveng** (33) som ny fakultetslærer ved kateketutdanningen. De siste tre år har hun arbeidet som kateket i Skedsmo menighet. I tillegg til kateketutdanning fra MF har hun musikk grunnfag. Kristine Aksoy Alveng har også erfaring som praksisveileder for kateketstudenter. I tillegg til undervisningsoppgaver skal hun drive informasjons- og rekrut-

teringsvirksomhet for kateketutdanningen. Hun begynner i sin nye stilling 1. juni 1999.

Nedgang i gaveinntektene til MF

I 1998 kom det inn kr. 6.650.000 i gaver til Menighetsfakultetet. Av disse var kr. 698.000 testamentariske gaver. Dette er en nedgang i totale gaveinntekter på kr. 807.000 i forholdet til året før (1997).

Nedgangen ønsker vi skal være en påminnelse og en utfordring til våre støttespillere om å støtte fakultetet også økonomisk!

MF på kryss og tvers

ved Marianne Torp

Sprekt studentråd samlet foran MF

Fra venstre Lilly Rene Mikalsen, Vegard Lie, Kjersti Gautestad, Nina K. Glarved, Asle Rossavik og Eirin Hoel. Vidar Dalby var ikke tilstede da bildet ble tatt.

«Mors beste barn»

Reino Normann og Wiggo Roksvåg gledet oss med frisk sang på juleavslutningen for de ansatte på MF. Wiggo, med gitar, vikarierer som vaktmester på MF og har skrevet både musikk og tekst til CD'en «Mors beste barn» som de nettopp har gitt ut. I løpet av våren kommer de på TV-programmet «Hallelujå».

Nye kandidater

Endelig ferdig! Festkledd Cand. philol. og Cand. theol.-er ved semesteravslutningen i desember. Navnene finnes på listen over de uteksaminerte.

Adventstemning

Kantinen på MF ble gjort om til et stemningsfullt lokale i forbindelse med adventssamlingen for jul.

Hvor blir det av MIF-studentene?

At det etterhvert finnes kvinnelige feltprester i vårt forsvar, er det mange som ikke er klar over. Aud Sundemo gikk direkte fra MFs Praktikum og ut i tjeneste som feltprest. Hun ble ikke den første kvinnelige feltprest noensinne, men de andre fem av samme sorten hadde alle på forhånd gått en måned på offiserskurs. Aud er nå i ferd med å avvikle en frivillig verneplikt på ett år – som andre mannlige vernepliktige akademikere må.

Av Jon-Geir Dittmann

– Det var vel et dristig jobbvalg for en nyutdannet kvinnelig prest?

– Bakgrunnen er at mannen min Helge (også MIF-teolog) ble beordret hit til Setermoen garnison. Vi hadde nettopp giftet oss og jeg ønsket også arbeid her oppe. Jeg fikk tilbud om å være vikarprest i Balsfjord og kateket i Bardu en periode. Men så en dag var det en garnisonsprest som kom med et tilfeldig hint: Du skulle ikke bli feltprest du også da Aud? Jeg tenkte over saken en stund, og ringte feltprestkorpset. Da gikk det en uke før jeg fikk tilbud om jobb!

– Måtte du ikke ta offiserskurs først?

– Nei, jeg fikk begynne uten det, men fikk opplæring fra første dag, såkalt «On the job-training». Det var masse nytt å sette seg inn i, men det gikk veldig greit.

– Hvordan har du blitt tatt i mot?

– Nesten overstrømmende, vil jeg si! Jeg synes det har vært takknemlig å arbeide som prest i forsåret, og har blitt respektert fra første stund. Det er mest folk utenfor forsvaret som stusser over kvinnelige feltprester. De som er innenfor ser ut til å godta meg på linje med de mannlige. For enkelte kan det nok også være lettere å åpne seg for en kvinne. Mange har tatt kontakt for å snakke om det som ligger dem på hjertet. Vi har også et nært samarbeid med leger, psykolog og psykiater.

– Har det blitt noen utmarsjer på deg?

– Ja, jeg har i løpet av året hatt 17 døgn til sammen ute. Det blir en spesiell stemning når du sitter rundt et leirbål langt inne i Troms et sted. Da kommer det fram mange spørsmål knyttet til religion og kristen tro. Jeg har truffet mange virkelig åpne, søkende mennesker. Jeg har også møtt en del negative holdninger og verdier som jeg ikke kan identifisere meg med, men gjennom etikk- undervisningen har vi prester en mulighet til å øve en mer positiv og byggende påvirkning.

– Har tiden på MIF gitt deg mye?

– Ja, absolutt, det var et godt sted å være. Det er klart at jeg i en viss grad ble formet der, både menneskelig og faglig, men i ettertid kjenner jeg at det som betydde mest var alle de menneskene som jeg

Foto: Forsvarets Forum.

ble kjent med og ble glad i, både av lærere og studenter.

Aud står nå på terskelen til nye oppgaver. Hun har tatt av seg den grønne uniformen og kledd seg i sivilt igjen. Aud skal være vikarprest for soknepresten i Bardu et halvt år. Menighetsarbeidet i Bardu er hun godt kjent med fra før. Hun har både forrettet begravelser og hatt konfirmantsamlinger. Hva som skjer når det vikariatet er over og mannen Helge er ferdige med sitt engasjement til sommeren, får tiden vise.

– Vi ser ikke bort fra at vi blir i området. Vi liker oss godt begge to, og vet at det er bruk for oss her. Dessuten er det et helt spesielt godt samhold blant prestene her nord. Jeg synes det gir god mening å være prest. Folk har behov for kirkens omsorg og for det haper vi representerer. Å være prest er en form for utøvende nestekjærlighet. Det er helt unikt, slutter Aud.

Uteksaminerte høsten 1998

Avdeling for kristendomskunnskap:

Grunnlag

Madsen, Petter Andreas Bolvig, *Oslo*
 Norman, Jannicke, *Oslo*
 Sæbo, Audun, *Oslo*
 Aasvestad, Bård Kyrre Karlsen, *Oslo*
 Ranhoff, Terje Andreas, *Huslum*
 Tyreid, Trygve, *Lommedalen*
 Berntsen, Tor Arne, *Vetne*
 Andresen, Eivor, *Moss*
 Boe, Kristin Holden, *Moss*
 Natland, Elin Synnøve Vinje, *Enebakk*
 Mills, Eirik Rice, *Fjerdingsby*
 Nybakk, Pernille Helén, *Ottestad*
 Stenrud, Marit, *Trysil*
 Dalby Vidar, *Hundalen*
 Nebelung, Ewald, *Tønsberg*
 Mathiesen, Steinar, *Hokksund*
 Haugland, Hakon Kallevik, *Sandve*
 Berntsen, Aud Karin, *Mandal*
 Vårdal, Kirsten, *Byremo*
 Dobbe, Brit Elin, *Kristiansand S*
 Berntsen, Helene, *Lillesand*
 Steensnæs, Kjetil, *Haugesund*
 Midtrod, Ottar, *Eikelandssøen*
 Tveit, Alice, *Treungen*
 Dronen, Ole, *Farsund*
 Ludvigsen, Hege, *Kristiansand*
 Storeheier, Anne Wicki, *Spydeberg*
 Svartedal, Anette, *Grålum*
 Traa, Knut Eiulf, *Røge*
 Winsnes, Eli Beate, *Porsgrunn*
 Larsen, Kari Lunden, *Sandefjord*
 Pedersen, Karsten, *Horag*

Mellomfagstillegget

Antonsen, Klara Elisabeth, *Oslo*
 Asdahl, Anna-Marie, *Ames*
 Baarson, Andrew Donald, *Oslo*
 Berge, Eili Vigestad, *Ørsta*
 Bjelland, Kathrine Tallaksen, *Oslo*
 Bjerkreim, Oddvar Mikael, *Algård*
 Brudeli, Gunnar, *Tringstad*
 Fidje, Odd, *Rasta*
 Grande, Trude, *Oslo*
 Grimsbo, Jostein, *Ranfoss*
 Hansen, Sveinung, *Birkeland*
 Harvang, Monica Elisabeth, *Skedsmokorset*
 Hatlo, Leila Bahij, *Oslo*
 Holmen, Eirik, *Oslo*
 Holte, Roar, *Kolbu*
 Ihlebæk, Kristin, *Fredrikstad*
 Johnsen, Havar Nørendal, *Oslo*
 Kind, Anders, *Kongsvinger*
 Kivle, Silje Merete, *Hobøkk*
 Knutsen, Ragnhild Synnøve, *Oslo*
 Knutson, Tone, *Birkeland*
 Kvalvaag, Karin, *Oslo*
 Kvitstein, Ola Ketil, *Rykene*
 Ljønes, Martin, *Gjerdrum*
 Lovik, Ingvil Oystad, *Ytre Enebakk*

Melhus, Solveig Blydenstein Haug, *Svene*
 Midlang, Klara, *Oslo*
 Moland, Liv Kristine, *Grimstad*
 Molster, Magne, *Oslo*
 Olafsrud, Stein Magnus, *Skærrer*
 Paulsen, Johan Nikolai Wisloff, *Våle*
 Rønsen, Mette Maria, *Gressvik*
 Sandvik, Maria Veie, *Skogn*
 Skottene, Guro, *Sarpsborg*
 Stoveland, Geirulf, *Oslo*
 Stubhaug, Oddbjørn, *Oslo*
 Syltebo, Roar, *Oslo*
 Søsveen, Magnhild, *Heimdal*
 Sovik, Atle, *Bryne*
 Thunes, Cato, *Drammen*
 Tveten, Mari Elisabeth, *Stathelle*
 Uppstrom, Therese Marie, *Bekkestua*
 Vadset, Anne Mari, *Nøtødden*
 Walderhaug, Wenche, *Alesund*
 Winsnes, Camilla, *Ranheim*
 Zakariassen, Britt Mari Omsland, *Lommedalen*
 Utle, Marianne, *Oslo*

Semestereremne i koiné-gresk og jødisk-hellenistisk kultur

Hoel, Eirin, *Torvastad*
 Osnes, Torunn, *Oslo*
 Tveitan, Astrid, *Tolvsrud*

Hovedfag

Fanuelsen, Olav Emil, *Sandvika*
 Førland, Geir Morten, *Oslo*
 Michaelsen, Ottar Michael, *Alta*
 Onsrud, Line Marie, *Oslo*

Avdeling for teologi

Teologisk embetsseksamen

Lunde, Ola Vikar, *Oslo*
 Stordal, Bodil, *Oslo*
 Andersen, Nils Terje, *Oslo*
 Nørseth, Kristin, *Oslo*
 Mo, Hakon, *Oslo*
 Hasle, Espen Andreas, *Oslo*
 Melberg, Ragnhild, *Oslo*
 Alvsvag, Kari Mangrud, *Oslo*
 Bråten, Jan, *Kråkstad*
 Ripegut, Kari, *Skien*
 Sukka, Janne Merete, *Suldalsøen*
 Gunnarson, Kollbjørn Lystad, *Salheimsviken*
 Siene, Valborg Orset, *Oppdal*
 Aasbo, Reidar, *Rognan*
 Johansson, Karl Christer Andreas, *Orkelljunga, Sverige*

Avdeling for kirkelig tjeneste

Praktikum
 Berbom, Thomas Georg Bernhard, *Oslo*

Berg, Eva Sofie, *Oslo*
 Birkeland, Jon Atle, *Sira*
 Bjørveit, Vidar, *Finnås*
 Boge, Kjersti Brakkestad, *Hommersåk*
 Dyhr-Nielsen, Torben, *Kristiansand*
 Edvardsen, Morten, *Sorum*
 Elvemo, Ann Christin, *Rossvordstrømmen*
 Grutle, Leif Endre, *Flaktreit*
 Haga, Ellen Karine, *Oslo*
 Haga, Helge, *Tønsberg*
 Hareide, Sigurd, *Mandal*
 Haugsjå, Holje, *Treungen*
 Holmas, Geir Otto, *Molde*
 Hvindenbråten, Inger, *Gjøvik*
 Lund, Elisabeth, *Fredrikstad*
 Løland, Hanne, *Lillesand*
 Mæland, Leni, *Anstheim*
 Pedersen, Stig, *Oslo*
 Skillbreid, Karl Olav, *Nørsund*
 Strat, Ulise, *Horten*
 Sunde, Anne Berit, *Nordagutu*
 Viste, Torhild, *Kleppe*

Kateketutdanningen

Kleppestrand, Reidun Jofrid Bodal, *Bergen*
 Strat, Emily, *Larvik*
 Tusvik, Solveig Haugen, *Biri*

OLSEN NAUEN KLOKKESTØPERI

Boks 2035 3103 Tønsberg
 tlf. 33 35 90 40

Klokker-Ringemaskiner-Service

Ny fra
 Lunde
 Forlag

Oskar Skarsaune

NORSK HIMMELANG

En vakker, tankefull bok om det evige liv, illustrert med praktfulle fotografier tatt av Arild Vedvik.

KIFO Perspektiv nr.5

Vidar L. Haanes:

"Hvad skal dette blive for prester?"

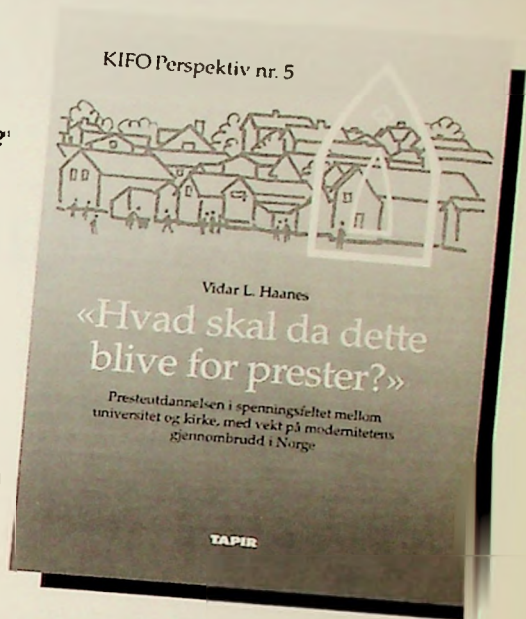
Boka følger utviklingen av preste-
utdannelsen fra reformasjonen til vårt
eget århundre.

ISBN 82-519-1328-4

Tapir forlag 1998

608 sider. Kr. 420,-

Ønsker du å bestille bøker i KIFOs
Skriftserie eller få tilsendt KIFO-brosjyren
kontakt:

TAPIR forlag

<http://www.tapir.ntnu.no> Telefon 73 59 84 22 Telefaks 73 59 84 94

FOLKETS FRAMTID

*En politisk ukeavis
med kristent grunnsyn*

Postboks 453, Sentrum 0104 Oslo - tlf. 22 41 14 30

Ecclesia Tekstilverksted
Grefsen Kirke

Messehakler • Stolaer
Offerposer • Altertepper
Lese- og prekestolleder m.m.

Greta Rimington, kunsth. leder
Tlf. 22 71 61 63 Atelier / 22 15 23 66 Privat

KIRKEBEKLEDNING

Albaer for prester, kateketer og
diakoner. Liturgiske drakter for
klokkere. Tjenesteskjorter i
100% bomull for kirkelige
ansatte.

KIRKEBEKLEDNING
Tlf. 71531334
6635 Meisingel

GI MENIGHETEN

GLOBAL UTSIKT

Den norske Santalmisjon tilbyr:

BØNNETELEFON 22 67 92 03

Oppdaterte takke- og bønneemner
fra misjonsfeltene. Åpen hele døgnet.

BØNNEARK

Presenterer misjonsfeltene med
kart, bilder og takke- og bønneemner.

ENKELTMEDLEMSKAP

Barn, unge og voksne kan bli
enkelmedlemmer i Santalmisjonen.

Vil du vite mer?

Kontakt Den norske Santalmisjon tlf 22 57 86 00

Mari Anni's

Jevstogo

Spesiallaget:
Tepper, loperer,
kyrkjetekstiler

Oppland Fylkes
bygdeutviklingspris for 1998!
2967 Lomen Tlf / fax 61 34 39 99

Ettersendes ikke ved varig adresseforandring, men returneres Menighetsfakultetet med påfort ny adresse.

C-BLAD Retur
MF Kartotek
Postboks 5144 Majorstua
0302 Oslo

– en del av

Majorstua menighet

DEN ENE TJENESTEN ER DEN ANDRE VERD.

Ja, omtrent slik var tanken som førte fram til en avtale mellom Menighetsfakultetet og Majorstua menighet.

I mange år har Menighetsfakultetet nytt godt av å kunne bruke Majorstua kirke ved forskjellige anledninger. Både gudstjenester og gudstjenesteøvelser har kunnet finne sted i et kirkerom som er både vakkert, romslig og funksjonelt. Kirketjener og organist har stilt tjenestevillig opp når fakultetets behov skulle dekkes. Helt gratis.

– Fra Menighetsfakultetets side har vi lenge vært klar over at vi har hatt det svært godt i Majorstua kirke. Derfor har vi ønsket å prøve ut en ordning der vi gjør bedre opp for oss enn tidligere, forteller studentprest Sverre Bang.

– *Hva kunne så MF bidra med overfor menigheten?*

– Prestetjeneste!

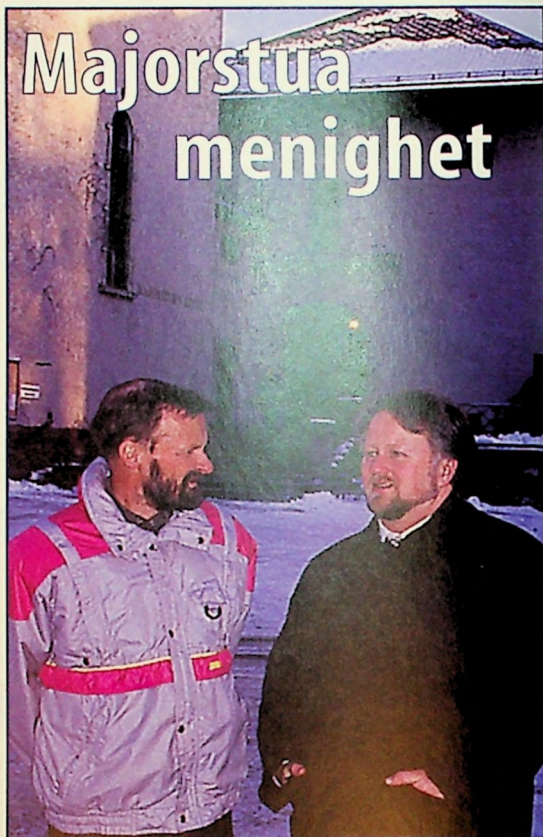
– Etter at Majorstua menighet mistet en «halv» prestestilling for en stund siden har de hatt stort behov for preste-arbeidskraft, sier Bang.

Derfor var det naturlig å tilby å ta ansvar for prestetjenesten ved noen gudstjenester (nærmere bestemt 5 stk. pr. år).

En prøve-avtale ble satt opp for ett år. Evalueringen som ble gjort deretter var positiv fra begge parter. Nå har avtalen blitt en fast ordning.

– Det er viktig at menigheten i Majorstua ikke får møte mange forskjellige «gjesteprester». Stabilitet er viktig. Vi har derfor blitt enige om at det som regel blir meg som går inn ved de aller fleste gudstjenestene der MF har ansvar, forteller Bang.

– Det er viktig for oss at det fellesskapet vi har på MF til daglig ikke er en menighet i menigheten, men en del av Majorstua menighet. Derfor vil vi gjerne være med å ta ansvar der. Og når vi kommer til Majorstua kirke for å holde våre fakultetsgudstjenester, er det godt å vite at vi kommer til et sted hvor vi hører til og kjenner oss hjemme, avslutter MF-presten.

Studentprest Sverre Bang (til høyre) fotografert foran kirken sammen med sokneprest Hans Jacob Kinge i Majorstua menighet

Ca. 770 studenter på MF

Studenttallene er ennå ikke helt klare, men det ser ut til at tallet holder seg ganske stabilt rundt 770 studenter. Av disse er det ca. 225 som er nye dette semesteret. Dette siste tallet er klart høyere enn i fjor på samme tid, og skyldes bla at MF flere steder i landet har startet opp med regional etterutdanning for lærere i faget: «Kristendomskunnskap med religions- og livssynsundervisning».